

Uzdrowiać

1. Prócz terminów znanych w grece klasycznej, jak np. *therapeuo*: „troszczyć się o... czynić się sługą kogoś”¹, *iaomai*: „przerwać jakąś chorobę”² lub *hygiaino*: „przywrócić zdrowie”³, Nowy Testament używa w tym samym znaczeniu następujących czasowników: *katharidzo*: „oczyścić z trądu”⁴, *sodzo*: „ocalać”⁵ i jeden raz *apolyo*: „uwolnić”⁶.

¹ Mt 4,23; 8,7; Łk 4,23... — ² Mt 8,8... — ³ J 5,4—15; Dz 4,10. — ⁴ Mt 8,2n (= Mk 1,40—44 = Łk 5,12—14); 10,8; 11,5 (= Łk 7,22) i Łk 4,27; 17,14—17Δ. — ⁵ Mt 9,21n; Mk 10,52; Łk 17,19... — ⁶ Łk 13,12

2. Jezus dokonywał uleceń z bardzo wielu chorób, zazwyczaj za pomocą jedynie słowa (prócz Mk 7, 33; 8, 23; J 9, 6)⁷, bardzo często w dzień szabatu⁸; oznaczało to, że Królestwo Boże było blisko⁹.

⁷ Mk 1,25; 2,11; 9,25. — ⁸ Mt 12,10—12; Mk 3,2. 4; Łk 6,7. 9; 13,14—16; 14,3; J 5,16. 18; 9,14. — ⁹ Mt 11,4n (= Łk 7,22); Łk 6,19; Dz 10,38

3. Władzę uzdrawiania otrzymało również kolegium *Dwunastu¹⁰ oraz Siedemdziesięciu dwóch¹¹. Aktów uzdrowień dokonywano zawsze w imię Jezusa¹². Istnieje również specjalny *charyzmat uzdrawiania¹³.

¹⁰ Mt 10,1. 8; Mk 6,13; 16,18; Łk 9,1. 6. — ¹¹ Łk 10,9. — ¹² Dz 3,6; 19,13. — ¹³ 1 Kor 12,9. 28; por. Jk 5,14n

→ choroba — namaszczenie